

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

633. Dum concurrerent in funeralibus Archidiaconus, ubi is est prima dignitas, & Archipresbyter, ubi is est secunda dignitas, & nulla stat pro alterius parte consuetudo, cui in via danda præcedentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Ques. 633. *Dam igitur de eadem Cathedrā concurrerent in funeralibus Archidiaconus, ubi hic est prima dignitas, & archipresbyter, ubi is est secunda dignitas, & nulla stat pro alterius parte consuetudo, cui danda quoque in via sit præcedentia.*

Resp. duus Archipresbyter, cui incumbit cura animarum, in ecclesia facit officium, deferique stolam, dandam ei præcedentiam ratione stola. Pignat. Tom. 4. consil. 35. num. 8. Barbos. jur. eccl. l. 1. c. 24. n. 49. dicens testa Lavorio. Var. lucubr. Tom. 1. tit. 2. c. 3. num. 211. sic declarasse S. Congregat. Rituū in una nullius sub Trōjana 4. Maii 1613. quæ enim dicta sunt quest. præced. de prælatione Archidiaconi, intelligenda, ut dictum ibidem ex Pignat. de functionibus pontificalibus curam animarum non concernentibus.

Ques. 634. *Num etiam Archidiaconus Sacerdos in celebratione illa missarum solennium, aliarumve functionum pontificalium sit præferendus Præmicerio.*

1. **R**esp. primò. Dicta hac super re inter Archidiaconum & Archipresbyterum magis urgent contra Præmicerium, alisque dignitates de jure communi Archipresbytero inferiore Pignat. Tom. 1. consil. 6. n. 6. quippe si jus prælationis Archidiaconi in hoc potenter est jure Archipresbyteri, multo magis vincit in hoc eas dignitates, quæ ab Archipresbytero vincuntur. Pignat. loc. cit. n. 8. Jam verò Præmicerius (de quo est titul. 25. l. 1. & cuius officium describitur in v. unico. h. r. & sic generatim dictus ab ordine ceræ, quo nimis primum scriptus est in tabulis ceratis, seu aliis pugillaribus, vel eriam, qui in quocunque ordine primum locum tenet, & in præsente, qui primum locum habet tum in choro psallentium, tum in Schola inter Diaconos & Clericos ceteros, & alio nomine in ecclesiis quibuscum vocari solet Scholasticus, vel Cantor, aut præcentor. Pirk. ad h. r. n. 1. est inferior Archipresbytero dignitas de jure communi. Quod ipsum tamen, nempe quod sit dignitas ecclesiastica vel personatus, intellige, si Præmicerius seu Cantor præminentiam habet inter alios Canonicos, seu illos ratione hujus sui officii in Choro, Capitulo, & processionibus præcedat; si enim hanc prædantiam vel præminentiam non habet, nequam dignitas, sed nudum officium seu administratio censetur. Pirk. loc. cit. n. 3. Azor. p. 2. l. 3. c. 16. q. 6. Laym. Theol. mor. l. 4. tract. 2. c. 4. n. 4. licet hoc ipso beneficium duplex & præbendam pinguorem obtineat, ut Pirk. ex Laym. loc. cit.

2. Resp. secundò. Dum in ecclesia aliqua iuxta Concil. Tridentini decretum sess. 24. c. 12. dignitates ac præbenda distinctæ sunt in subdiaconales, diaconales, presbyterales, & v. g. Archipresbyteratus est prima dignitas sacerdotalis, Præpositura secunda dignitas sacerdotalis, Archidiaconatus tertia dignitas diaconalis, Præmiceratus quarta dignitas sacerdotalis, & ex ejusdem ecclesiæ statuto disponitur, ut functiones pontificales, v. g. in solennibus vesperis

vel missis festivitatibus aliquarum exerceantur per Capitulares habentes dignitates & præbendas sacerdotales, easdem exercere spectabit ad Præmicerium, & non Archidiaconum, et si is per accidentem Sacerdos sit Pignat. cit. consil. 6. n. 10. attendenda enim in hac materia potissimum distinctione ordinum juxta c. statutum de major. & obed. & ibi DD. communiter. Adeoque cum Archidiaconus habeat dignitatem ac præbendam à statuto ecclesia distinctam & determinatam, non potest, nec debet exercere munia, quæ spectant ad dignitatem ac præbendam sacerdotalem, eò vel maximè, quod à speciali statuto talis ecclesia præcisè disponatur, quod ejusmodi functiones exerceantur per turnum à dignitatibus & canonicis habentibus præbendas sacerdotales; Dignitas enim Archidiaconalis in hac ecclesia non est destinata ad hanc munia obvenda; cum non requirat ex sui institutione sacerdotium. Unde, si illud suscipiat, non exinde exercere potest ea, quæ ex tali speciali statuto ordinata sunt dignitatibus (et si alias eo inferioribus) & Canonici habentibus ex instituto annexa sacerdotium; eo quod qualitas illa sacerdotalis superaddita pro libitu & devotione Archidiaconatu non sit habenda in consideratione in ordine ad dictas functiones, in quibus attenditur solum dignitas, cui ea inefi ex necessitate, seu vi statuti. Pignat. loc. cit. n. 11. Confirmat hoc ipsum Pignat. num. 14. vel ex hoc ipso, quod alius excogitari nequeat finis distinctionis illius dignitatum & præbendarum in diaconales & sacerdotales, quam ut in solennibus celebratio per integrum corpus obtinentium distinctiones ordinis adimplentur, ita ut habens annexum ordinem diaconatus officium Diaconi impletar, dum alias inutilis videri posset dicta dignitatum & præbendarum distinctione, si omnes dignitates & Canonici quo ad functiones illas celebrationis solennioris uniformiter se gererent. Item confirmat idem n. 13. ex ipsa praxi Ecclesie Romanae in ipsis Cardinalibus; dum qui Cardinalatum diaconalem habet, tantum exerceat, quæ sui, & non quæ alterius sunt ordinis; licet alias non solum sacerdotali sed & episcopali charactere sit insignitus. Neque his obstat, quod per hujusmodi statutum videatur tolli jus commune, quo videretur disponi, Archidiaconum, modò sit Sacerdos, præferendum esse in his functionibus ceteris dignitatibus, ut dictum supra juxta doctrinam Holstiensis. Nam statutum contra aliquem specialiter conditum tenet in ejus præjudicium. Sed neque ejusmodi statutum tollit jus commune, dum mandat in materia & exercitio hujusmodi functionum, ut stetur consuetudini hujus ecclesiæ, quia id ipsum disponit jus commune. Unde licet absente Episcopo celebratio Missarum & hujusmodi alia spectent de jure ad Archidiaconum, dum is est Sacerdos, id tamen non procedit stante dispositione statutaria in contrarium, vel legitima consuetudine ecclesiæ; dum etiam consuetudo talis vel dispositio specialis super hoc præservatione in ipso ceremoniali Romano. L. 2. c. 17. Pignat. loc. cit. n. 16. & 17. similiter juxta dicta à nobis supra.